

ת"פ 72242/01/20 - מדינת ישראל נגד פיסל אבו סאלח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 72242-01-20 מדינת ישראל נ' אבו סאלח
לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פיסל אבו סאלח

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שעניינו **החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); ו**הפרעה לשוטר**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 21.05.2017 רכש הנאשם סם מסוכן מסוג הרואין בעיר לוד, במשקל שאינו ידוע במדויק אך עולה על 29.35 גרם (להלן: "**הסם**"). ביום 22.05.2017, בעת ששהה בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים, החזיק הנאשם בסם. באותו מועד, בעת חיפוש שערכו שוטרי בית המעצר על גופו, החביא הנאשם את הסם בכיסו באופן שלא ימצא, ואז בלע אותו. בהמשך לכך עשה הנאשם את צרכיו, פלט את הסם, וצרך חלק ממנו בתא המעצר. הנאשם שב ובלע את יתרת הסם. בהמשך לכך, שוב עשה את צרכיו, פלט את הסם וצרך חלק ממנו.

3. כתב האישום מיחס לנאשם שבמעשיו החזיק והשתמש בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית, שלא כדין, וללא רישיון מאת המנהל. נוסף על כך עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

תשובת הנאשם לאישום

4. הנאשם כפר באשמה. בתשובתו לאישום הודה שסמוך למועד שצוין בכתב האישום רכש סם מסוג הרואין בעיר לוד. הנאשם הודה שהחזיק בסם בעת שהיה עצור בבית המעצר במגרש הרוסים, אולם כפר בכמות שצוינה בכתב האישום וטען שהחזיק בסם לצריכתו העצמית בלבד. הנאשם הודה שבלע את הסם. הנאשם כפר בכך שהחביא את הסם בעת ששוטרים ערכו עליו חיפוש בתחנת המשטרה וכפר בכך שהפריע לשוטרים הן במעשה כלשהו והן מבחינה משפטית. הנאשם טען שהחיפוש שנערך עליו היה בלתי חוקי באופן שפוגע בכשרות הראיות שהושגו בעקבותיו. בסיכומיו חזר בו מטענותיו בעניין חוקיות החיפוש. הנאשם הודה שצרף חלק מהסם בבית המעצר. בהתייחס לשרשרת הסם, טען הנאשם לפגמים בשרשרת שבגינם לא ניתן לבסס את המסקנה שהסם שנתפס הוא הסם שנבדק.

5. בהודעתו במשטרה (ת/1) הודה הנאשם שבלע את הסם בתחנת המשטרה, ולאחר מכן בהיותו בבית המעצר, צרך אותו פעמיים, כאשר בכל אחת מהפעמים פלט אותו כשעשה את צרכיו ולאחר מכן בלע אותו פעם נוספת. כך גם מסר הנאשם בעדותו (פרוטוקול עמ' 41). ההגנה בסיכומיה הודתה בעובדות אלה ואף מצאה בהן חיזוק לטענתה שהנאשם החזיק בסם לשימוש עצמי. על כן רואים את העובדות הללו ככאלה שהוכחו.

6. אשר להוראות החיקוק, הנאשם הודה בהחזקת סם לצריכה עצמית וכפר בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ובהפרעה לשוטרים.

גדר המחלוקת

7. הנאשם הודה שרכש סם, הודה שבלע אותו, הודה שהחזיק בו בעת שהיה עצור בבית המעצר בירושלים, והודה שצרף אותו שם פעמיים.

8. המחלוקת בין הצדדים ממוקדת אפוא בשאלות הבאות:

האם הפריע הנאשם לשוטרים בעת שערך חיפוש על גופו טרם כניסתו למעצר בדרך של הסתרת הסם על גופו?
האם הסם שנתפס על הנאשם הוא הסם שנבדק במעבדת סמים? (אם יתברר שהתשובה לשאלה זו חיובית, תוכח ממילא הכמות הסם המינימלית שרכש הנאשם).
האם החזיק הנאשם בסם שלא לצריכתו העצמית בלבד?

דין והכרעה

9. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, אלה הן מסקנותיי:

הנאשם הפריע לשוטרים בעת שערך חיפוש על גופו טרם כניסתו למעצר בדרך של הסתרת הסם על גופו.

הסם שנתפס על הנאשם הוא הסם שנבדק במעבדת סמים. מסקנה זו מוכיחה ממילא את כמות הסם המינימלית שרכש הנאשם.

הנאשם החזיק בסם שלא לצריכתו העצמית בלבד.

אפרט את הנימוקים אשר עומדים בבסיס מסקנותיי.

הנאשם הפריע לשוטרים בעת שערכו חיפוש על גופו עם כניסתו למעצר בדרך של הסתרת הסם על גופו.

10. הנאשם נשאל בחקירתו (ת/1) מה יש לו לומר על החשד, והשיב כך:

"זה היה לשימוש עצמי, שיראז החוקר חקר אותי על כייסות חשבתי שהוא ישחרר אותי, הסמים היו אצלי בכיס ואחרי זה שיראז החוקר אמר לי שהוא עוצר אותי אז בלעתי את זה שיהיה לי בפנים בתוך המעצר כי אני משתמש הרבה בסמים ורציתי שיהיה לי סמים בפנים"

ש. איפה הסמים היו אצלך שהיית כאן בתחנה לפני שנשלחת לבית מעצר?

ת. בכיס של המכנסיים מקדימה.

ש. השוטרים לא עשו עליך חיפוש לפני החקירה?

ת. עשו עליי חיפוש אבל הייתי מזיז את זה למעלה ולמטה בלבלתי אותם לא שמו לב" (ת/1 ש' 6-14).

11. בעדותו חזר בו מגרסה זו וטען שבלע את הסם לאחר שרכש אותו בלוד, כדי שלא ייתפס בידי שוטרים ויילקח ממנו (פרוטוקול עמ' 37-38). כשנשאל האם השוטרים בתחנה ערכו עליו חיפוש, השיב בחיוב וסיפר שבדקו אותו מלמעלה תוך שהדגים תנועות ידיים על הבגדים (שם עמ' 37).

12. המאשימה לא הביאה לעדות את השוטר שיראז שלטענת הנאשם ערך עליו את החיפוש בתחנת המשטרה ואף לא הביאה תיעוד לחיפוש שכזה.

13. אף על פי כן, משבחנתי את הודאת החוץ של הנאשם במבחן הפנימי, מצאתי שהנאשם סיפר על הכשלת השוטר מיוזמתו וגרסתו בעניין זה הייתה מפורטת, סבירה, ובעלת סיבתיות פנימית הגיונית. מתיעוד החקירה (ת/3) עולה בבירור שהנאשם הרגיש נינוח בחקירתו, סיפר על הדברים מרצונו החופשי ולא הופעל עליו כל לחץ. כך שהודאתו בעניין זה צלחה את המבחן הפנימי (לעניין המבחנים לבחינת הודאת חוץ ראו ע"פ 6296/13 אדריס נגד מדינת ישראל (22.03.2015)).

14. אשר למבחן החיצוני, ההודאה משתלבת ביתר הראיות ואינה סותרת ראיה כלשהי. תוספת ראיתית מסוג "דבר מה" ניתן למצוא בתפיסת הסם בגופו של הנאשם לאחר שהוחדר לבית המעצר. מכאן שההודאה צלחה גם את

המבחן החיצוני.

15. לפיכך על יסוד הודאת החוץ של הנאשם ותוספת "דבר מה" שנמצאה לה, הוכח שהנאשם עבר את העבירה, וזאת למרות המחדל שבאי העדת השוטר עורך החיפוש.

16. לפיכך, מצאתי שהנאשם הכשיל שוטר בכך שבמהלך חיפוש שנערך על גופו בתחנת המשטרה, הסתיר ממנו את הסם שהיה על גופו.

אבהיר שלא מדובר בשוטרי בית המעצר כפי שנכתב בטעות בכתב האישום כיוון שבבית המעצר משרתים סוהרים ולא שוטרים. כך גם לא מדובר בחיפוש שנערך בבית המעצר כפי שנכתב בטעות בכתב האישום אלא בחיפוש שנערך בתחנת המשטרה במגרש הרוסים טרם העברתו של הנאשם לבית המעצר.

הסם שנתפס על הנאשם הוא הסם שנבדק במעבדה אנליטית- סמים.

(מסקנה זו מוכיחה ממילא את כמות הסם שרכש הנאשם).

17. תיעוד שרשרת הסם כעולה מהעדויות והמסמכים שהובאו במשפט, מוביל למסקנה שהסם שנתפס על הנאשם הוא הסם שנבדק במעבדה אנליטית - סמים במטה הארצי של משטרת ישראל.

18. הסוהר יאן פלד, סוהר ביחידת דרור בשב"ס העיד שיחידת דור היא יחידת בילוש המתמחה במניעת הכנסת דברים אסורים לבתי הסוהר ואיתורם. אשר לתפיסת הסם דנא, העיד שתפס את הסם שהיה צפון בתוך גופו של הנאשם לאחר שהלה נלקח לחדר בידוד ועשה את צרכיו. הסוהר פלד ערך דוח (ת/7) שבו ציין שהנאשם פלט מגופו "זרג" גדול ולאחר מכן אמר לסוהרים "קחו לבריאות יש בפנים 20 גר' חומר". את הסם הכניס לשקית שב"ס מאובטחת שמספרה 538109, אטם אותה, וסימן אותה בתאריך התפיסה, שעת התפיסה, מקום התפיסה, שמו, שם החשוד, ומשקל ברוטו של הסם שנתפס שעמד על 51 גר'. את שקית המוצג הכניס לכספת של מפקד המשמרת. בעדותו הבהיר שמדובר בשקית מוצגים שנחתמת באמצעות מדבקה באופן שלא ניתן לפתוח אותה לאחר סגירתה (פרוטוקול עמ' 14).

19. הסוהר אסרס אליאס איסיאס, סוהר ביטחון בבית המעצר בירושלים, תיעד במזכר (ת/8) את העברת השקית לחוקר שמואל וקסלר. במזכר ציין שמדובר בסם שנתפס על הנאשם תוך ציון מספר הזהות של הנאשם, מועד ושעת התפיסה, וזהות התופסים - יחידת דרור. הסוהר אליאס לא ציין שהוציא את שקית המוצג מהכספת ולא ציין את מספרה.

הודעה שגבה החוקר וקסלר מהסוהר אליאס (ת/9) מתעדת אף היא את העברת שקית המוצג מהסוהר לחוקר. בהודעתו סיפר הסוהר אליאס על נסיבות תפיסת הסם בבית המעצר אולם גם שם לא הזכיר שהוציא את השקית מהכספת ולא מסר את מספרה.

בעדותו טען הסוהר אליאס שנכח בחדר הבדיקה, נטל את הסם מידי של הסוהר פלד, הכניסו לשקית, אטם אותה, וסימן אותה, וכעשר דקות או רבע שעה לאחר סיום התהליך, העבירה למשטרה (פרוטוקול עמ' 20-21 וכן בחקירתו הנגדית בעמ' 22). בחקירתו החוזרת לאחר שעיין במזכר שערך, העיד שהסוהר פלד הוא שהכניס את הסם לשקית והוא (אליאס) אטם אותה בעצמו (פרוטוקול עמ' 23).

גרסתו שלפיה הוא שהכניס את הסם לשקית המוצג, הוא שנטל אותה מידי של הסוהר פלד ולא מהכספת, והוא שהעבירה לחוקר המשטרה כעשר דקות או רבע שעה לאחר סיום התהליך, אינה עולה מהמזכר שערך (ת/8) ואף לא מהודעתו (ת/9). גם לוח הזמנים שעליו העיד, אינו נכון. התפיסה התרחשה ביום 22.05.2017 בשעה 21:05 והסם נמסר לחוקר וקסלר ביום 23.05.2017 בשעה 10:41 (המועד שבו נגבתה הודעתו של הסוהר אליאס). המסקנה היא שהעד טעה בתיאורים אלה, לא בזדון אלא בשל מגבלות הזיכרון האנושי. לפיכך יש להעדיף את גרסתו של הסוהר פלד שגובתה בתיעוד כתוב מזמן אמת, על פני גרסתו של הסוהר אליאס.

20. החוקר שמואל וקסלר תיעד בהודעה שגבה מהסוהר אליאס (ת/9) ובמזכר שערך ת/10, שקיבל מהסוהר אליאס "זרג" עטוף בניילון ובו חומר חשוד כסם בתוך שקית של שב"ס, והכניס אותו לשקית מטנר מס' T 0399537. את השקית הניח בתוך כספת המוצגים. החוקר וקסלר לא ציין במזכרו את מספר שקית המוצג של שב"ס ולא ציין שמדובר בשקית שב"ס אטומה. בעדותו לא זכר פרטים אלה (פרוטוקול עמ' 25). עם זאת, לא ציין שפתח את השקית או שהועברה אליו שקית פתוחה, כך שמחדלו לא מוביל למסקנה שהשקית החתומה נפתחה.

21. החוקרת ענבל כהן תיעדה במזכר (ת/13) שהוציאה מכספת המוצגים שקית אטומה שמספרה T 0399537 ושבבה חומר החשוד כסם, ומסרה אותה לחוקר אדהם רעד ממרחב דוד.

22. החוקר אדהם רעד תיעד במזכר (ת/11) את קבלת השקית הסגורה מידיה של החוקרת ענבל כהן, שקית שהייתה מסומנת במספר T 0399573 ואת הכנסתה לארון המוצגים בחקירות מרחב דוד. בהתייחסו לשיכול שתי הספרות האחרונות של מספר השקית העיד שטעה טעות סופר (פרוטוקול עמ' 27).

החוקר רעד ערך טופס לוואי למוצג (ת/12) לקראת העברת המוצג לבדיקת מעבדה במטה הארצי. הטופס הוכן על בסיס אותה שקית מוצג (פרוטוקול עמ' 28). בטופס ציין החוקר רעד שמדובר בזרג עטוף בניילון ושמספר התפיסה: T 0399537. דהיינו בטופס הלוואי רשם החוקר רעד את מספר השקית הנכון ללא שיכול ספרות. רישום זה מוכיח את הסברו שטעה טעות סופר עת רשם את מספר השקית במזכרו.

23. החוקר פואד טריף תיעד במזכר (ת/4) את הוצאת שקית מוצג מס' T 0399537 מארון המוצגים לשם הצגתה לנאשם ולאחר מכן תיעד את החזרתה לארון תוך שציין שהארון ננעל.

24. השוטר המתנדב סלומון וגניס ערך מזכר (ת/14) ובו תיעד את העברת שקית המוצג האטומה שמספרה T 0399537 לשוטרת סימה אברהמי ממז"פ המטה הארצי לשם העברתה למעבדה והכנת חוות דעת. השוטר עזב את הארץ ועל אף מאמצי המאשימה, לא אותר. מזכרו התקבל כקביל על יסוד החריג לכלל הפוסל עדות מפי השמועה -

אמרת בעל תפקיד במסגרת מילוי תפקידו, לאחר שהתרשמתי שמדובר במזכר טכני באופיו המתעד העברת מוצג, ומכאן שאין חשש למהימנות תוכנו או להטיה כלשהי, ויש להותיר את קביעת משקלו לבית המשפט (ראו ע"פ 236/88 **איזמן נגד מדינת ישראל** (13.08.1990)). עם זאת וכפי שיוסבר להלן ניתן היה להוכיח את שרשרת הסם גם ללא מזכרו של העד.

25. השוטרת סימה אברהמי ערכה תע"צ (ת/6) שבה תיעדה את קבלת שקית המוצג המאובטחת והחתומה שמספרה T 0399537 ואת מסירתה לבדיקה במעבדה אנליטית - סמים.

26. מומחה המעבדה האנליטית - סמים, אוריאל ברטלר, ערך חוות דעת מומחה (ת/5). בחוות הדעת תיעד את המוצג שנבדק ותיאר את מצבו בעת בדיקתו. המומחה רשם שהמוצג הגיע בשקית משטרתית מאובטחת לשימוש חד פעמי שמספרה T 0399537 ושבתוכה הייתה מונחת שקית מאובטחת של שירות בתי הסוהר שמספרה 538109 ועליה רשומים פרטי הסוהר יאן פלד והתאריך 22.05.17. אבהיר שהמשמעות של "שקית מאובטחת" היא שיש לקרוע אותה לשם פתיחתה ולא ניתן לפותחה ולסוגרה בלי שתיקרע.

27. למומחה ברטלר הגיעו שתי שקיות מאובטחות - שקית מאובטחת של שב"ס נתונה בתוך שקית מטנר מאובטחת של משטרת ישראל. מכאן שדי היה בתיעוד של הסוהר פלד ובחוות דעת המומחה כדי להוכיח את השרשרת. שכן כל עוד לא נפתחה שקית המוצג של שב"ס ונותרה חתומה, וכל עוד נפתחה במעבדה בלבד, אין צורך בכל העדים וניתן היה להוכיח את השרשרת באמצעות שני עדים אלה בלבד. וקל וחומר משהובאו עדויות או תיעוד כתוב של כלל העדים הרלוונטיים.

28. חוות דעת המומחה מרפאת את הפגמים שנתגלו במזכרו ובהודעתו של הסוהר אליאס שלא ציין שהוציא את שקית המוצג של שב"ס מהכספת ולא ציין את מספרה; במזכרו של החוקר וקסלר שלא ציין את מספר שקית המוצג של שב"ס ולא ציין במפורש ששקית המוצג הייתה חתומה; ובמזכרו של החוקר רעד שרשם את מספר השקית תוך שיכול ספרות. שכן שתי השקיות הגיעו למעבדה כשהן מאובטחות וחתומות ועל כן אין חשש להחלפת המוצג במוצג אחר או לערבובו עם מוצג אחר.

29. בהתחשב בכל האמור מצאתי ששרשרת הסם אמינה ומתעדת את גלגוליו של הסם שנתפס על גופו של הנאשם.

30. אשר לכמות הסם, הנאשם הודה בהודעתו במשטרה ת/1 שרכש בלוד 27 גר' הרואין תמורת 2,000 ₪. בהתייחסו לכמות הסם שבו החזיק בעת שנעצר והובא לתחנת המשטרה, טען שמדובר ב-25 גר' הרואין. כשנתפס הסם ברשותו לאחר החיפוש, אמר לסוהרים שמדובר ב-20 גר'. על תגובתו הספונטנית של הנאשם בתכופ לתפיסת הסם, העידו הסוהר יאן פלד שערך את החיפוש וסוהר נוסף מיחידת דרור, גשאו איילו שאבטח אותו (פרוטוקול עמ' 18).

בעדותו חזר בו הנאשם מגרסתו זו וטען טענה כבושה שלפיה רכש 3 גר' הרואין בלבד. הנאשם נשאל על השינוי בגרסתו והשיב: "לא זוכר מה החוקר דיבר איתי כשאני הייתי משתמש" (פרוטוקול עמ' 37). ובהמשך חקירתו הוסיף "הייתי מכור

באותו יום לא זוכר מה אמרו בחקירות" וכן "הייתי שפוף מהסמים" (פרוטוקול עמ' 39).

31. נוכח עדויות השרשרת ובהתאם לקביעת סוג הסם ומשקלו בחוות דעתו של המומחה, ונוכח החיזוקים שנמצאו לכמות הסם מתגובתו הספונטנית של הנאשם ומגרסתו בחקירה, באתי לכלל מסקנה שהנאשם רכש בלוד הרואין במשקל 29.35 גר' נטו לכל הפחות, וכך אני קובע.

הנאשם החזיק בסם שלא לצריכתו העצמית בלבד.

32. הנאשם החזיק בהרואין במשקל נטו של 29.35 גר' ולא עלה בידו לסתור את החזקה הסטטוטורית שהחזיק בסם שלא לשימוש עצמי.

33. סעיף 31(3) לפקודה קובע כי אדם שהחזיק סם מהסוג המפורט בתוספת השנייה אשר עולה על הכמות המפורטת לצדו - חזקה עליו שהחזיק את הסם שלא לצריכתו העצמית (להלן: "**חזקת הכמות**").

34. אשר לסם מסוכן מסוג הרואין, נקבעה בתוספת השנייה לפקודה חזקת כמות של 0.3 גר'. דהיינו מי שהחזיק כמות העולה על 0.3 גר' - חזקה עליו שהחזיק בסם שלא לצריכתו העצמית.

35. חזקה זו ככל חזקה סטטוטורית, ניתנת לסתירה במאזן הסתברויות, ונטל ההוכחה לסתור אותה מוטל על שכמו של הטוען לכך.

36. בהלכה הפסוקה נקבע שצריכה כבדה של סמים מסבירה החזקת כמות מסחרית של סם אולם אין בה די כדי לסתור את חזקת הכמות. רכישת כמות מסחרית של סם כרוכה בהוצאה כספית ניכרת, ובהיעדר ראיה לסתור, אין מנוס מן המסקנה כי המימון בא מסחר בסם. לפיכך מקום שבו צרכן סמים כבד מחזיק בכמות מסחרית של סם, אין די בהוכחת הצריכה כשלעצמה כדי לסתור את החזקה, ועליו להוכיח שמקור המימון אינו בא ממכירת הסם או חלק ממנו. בהיעדר ראיה למקור מימון כאמור, נותרת על כנה "חזקת הסחר" (ראו ע"פ 6839/97 **עזרן נגד מדינת ישראל** (28.04.1998); ע"פ 5937/94 **שאבי נגד מדינת ישראל** (14.08.1995)). עוד אוסיף שככל שכמות הסם גדולה יותר, כך יתקשה הנאשם לשכנע שיש בידו לסתור את חזקת הכמות.

37. לאור כל האמור לעיל, כדי לבחון את טענת הנאשם שהחזיק בסם לשימוש עצמי כטענתו, וכדי לבדוק אם עלה בידו לסתור את חזקת הכמות, יש להידרש לכמות הסם שהחזיק הנאשם; לתדירות השימוש בו; לכמות הסם שהוא צורך בתקופה נתונה; לעלות הסם; ליכולתו הכלכלית; למקורות המימון שלו; לאופן שבו הוחזק הסם; ולנסיבות הנוספות, ככל שקיימות כאלה, שיש בהן לתמוך בגרסתו.

38. הנאשם נרקומן המכור לסמים קשים ומשתמש כבד בהרואין במשך עשרות שנים. מסקנה זו עולה מהודעתו (ת/1), מעדותו, וממסמכים שהגיש (נ/2). כך שהנאשם צלח את מבחן השימוש המאסיבי.

39. ברם לא כך הם פני הדברים בנוגע למקורות המימון. ממסמכים שהגיש שהנאשם (נ/1) עולה שהוא אינו עובד ומתקיים מגמלת הבטחת הכנסה. בשנת 2017, השנה הרלוונטית לכתב האישום, עמדה הגמלה על סך ₪ 1,730 ₪ לחודש ומתוכה נוכו 103 ₪ מדי חודש עבור ביטוח בריאות. טענת הנאשם שלפיה הוא מתגורר עם אמו ואחיו, ואמו שאינה עובדת מממנת חלק מהוצאותיו השוטפות כגון: ארנונה, חשמל, ומים, לא גובתה בראיה תומכת. נוכח מהימנותו הנמוכה של הנאשם כפי שנחשפה בעניין כמות הסם ובעניינים אחרים שבהם סתר הוא את גרסתו במשטרה, הרי שלא ניתן להסתמך על דבריו. הנאשם העיד שנהג לנסוע במוניות כדי לקנות סמים בלוד, חלק מהפעמים במוניות שירות וחלק במוניות "ספיישל" שעלותן 200 עד 250 ₪ לנסיעה (פרוטוקול עמ' 40). לצורך חישוב יכולותיו הכלכליות, יש לקזז עלויות אלה מגמלתו. מכאן שהנאשם לא יכול היה לממן כמות כה גדולה ויקרה של סם ממקורותיו העצמיים.

40. הנאשם טען שגיסתו - אשת אחיו שהלך לעולמו - העבירה לו כספים לשם רכישת סמים. הגיסה העידה מטעם ההגנה. טרם תחילת עדותה התברר שישיבה באולם ושמעה את עדות הנאשם ומובן מאליו שיש בתקלה זו כדי לגרוע ממשקל עדותה. לגופו של עניין, מדובר באלמנה שמשתכרת 2500 ₪ מטיפול בקשישים וזכאית להשלמת הכנסה כך שסך הכנסתה עומדת על 5,500 ₪ (פרוטוקול עמ' 43). רמת הכנסתה, על פי כל מדד סביר, מספיקה בקושי רב למחייתה ולמחיית שתי בנותיה. לדבריה נהגה להעביר לנאשם בין 500 ל-1000 ₪ מדי חודש ביודעה שהוא משתמש בכסף זה לרכישת סמים כיוון שהיה "בקריו". גם אם אקבל את גרסתה, אין בה כדי לסייע לנאשם לסתור את חזקת הכמות, בהינתן שמדובר על הרואין במשקל של כמעט פי מאה מחזקת הכמות ושעלותו אלפי שקלים. לשם המחשת מחיר הסם אציין שהנאשם בעדותו ציין ששילם 2,000 ₪ עבור 3 גרם הרואין (פרוטוקול עמ' 39). אמנם מדובר בסכום מופרז, אולם יש בדברים ללמד על עלותו הגבוהה של הסם.

ממצאים עובדתיים ומשפטיים

41. על יסוד כל האמור, אני קובע שעובדות כתב האישום הוכחו ברף הנדרש בפלילים ופשיטא שעובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשם.

סוף דבר

42. אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) לפקודה.

הפרעה לשוטרי, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ב, 14 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

